

บทที่ 2

การทดลอง

พืชตัวอย่างและสารเคมี

ใบผักปู้ย่า (*C. mimosoides*)

ใบมะขามป้อม (*P. emblica*)

ใบส้มป่อย (*A. concinna*)

กรดมาตรฐานไกลโคลิก (Aldrich Chemical Company Inc)

กรดมาตรฐานซिटริก (Fluka AG)

กรดมาตรฐานทาร์ทริก (BDH Chemicals Ltd)

กรดมาตรฐานแลคติก (E.Merck, Darmstadt)

กรดมาตรฐานมาลิก (Fluka AG)

กรดน้ำส้ม (J.T.Baker)

กรดเกลือ (Merck)

คลอโรฟอร์ม (Fisher Chemicals)

ซิลิกาเจล 230 mesh (Merck)

โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Eka Aktiebolag Fack)

ไดโอไอออนเรซิน เอชพี-20 (Supelco Park)

โบรโมครีซอลกรีน (BDH Chemicals Ltd)

เมทานอล (Lab-Scan)

เอ็น-บิวทานอล (GRUPPO MONTEDISON FARMITALIA CARLO ERBA)

เอ็น-โปรพานอล (BDH Chemicals Ltd)

แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ (Anala R)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

วัสดุและอุปกรณ์

กระดาษกรอง whatman no.1 สำหรับทำ paper chromatography

ขวดสำหรับฉีดพ่นน้ำยา

เครื่องชั่งสารทศนิยม 3 ตำแหน่ง

เครื่องบดสมุนไพร

เครื่องระเหยแห้งภายใต้ความดันต่ำ

เครื่องวัดการดูดกลืนคลื่นรังสีอินฟราเรด

ชุดอุปกรณ์สกัดแบบรีฟลักซ์

ตู้อบพืชสมุนไพร

เตาไฟฟ้าชนิดบุนวม

ถังสำหรับแช่โครมาโตกราฟีกระดาษ

หม้ออังไอน้ำ

อุปกรณ์สำหรับการแยกโดยเทคนิคโครมาโตกราฟีคอลัมน์

แผนการดำเนินงาน

1. การเก็บและจัดเตรียมพืชตัวอย่าง
2. การทดสอบเบื้องต้นหากรดแอลฟาไฮดรอกซีในพืชตัวอย่างโดยเทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ
3. การสกัดพืชตัวอย่าง
4. การแยกกรดแอลฟาไฮดรอกซีโดยเทคนิคโครมาโตกราฟีคอลัมน์
5. การพิสูจน์เอกลักษณ์กรดแอลฟาไฮดรอกซีที่แยกได้โดยเทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ 1 มิติ และ 2 มิติ และ IR Spectroscopy

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

วิธีการทดลอง

1. การเก็บและจัดเตรียมพืชตัวอย่าง

1.1 พืชตัวอย่างผักบุ้ง

เก็บใบผักบุ้งจาก ต.สันป่ายาง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ หน้า 5 กิโลกรัม นำมาล้างด้วยน้ำสะอาด นำไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นำมารูดเอาใบผักบุ้งออกจากก้านใบ ชั่งน้ำหนักใบผักบุ้งแห้งได้ 0.5 กิโลกรัม จากนั้นนำมาบดให้เป็นผงละเอียด

1.2 พืชตัวอย่างมะขามป้อม

เก็บใบมะขามป้อมจาก ต.สันป่ายาง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ หน้า 10 กิโลกรัม นำมาล้างด้วยน้ำสะอาด นำไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นำมารูดเอาใบมะขามป้อมออกจากก้านใบ ชั่งน้ำหนักใบมะขามป้อมแห้งได้ 1.5 กิโลกรัม จากนั้นนำมาบดให้เป็นผงละเอียด

1.3 พืชตัวอย่างส้มป่อย

เก็บใบส้มป่อยจาก ต.สันป่ายาง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ หน้า 10 กิโลกรัม นำมาล้างด้วยน้ำสะอาด นำไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นำมารูดเอาใบส้มป่อยออกจากก้านใบ ชั่งน้ำหนักใบส้มป่อยแห้งได้ 0.7 กิโลกรัม จากนั้นนำมาบดให้เป็นผงละเอียด

2. การทดสอบเบื้องต้นหากรดแอลฟาไฮดรอกซีในพืชตัวอย่าง

นำใบพืชตัวอย่าง 3 ชนิด คือ ผักบุ้ง, มะขามป้อม และส้มป่อย ที่อบแห้งและบดเป็นผงละเอียดแล้วมาเล็กน้อย ต้มในน้ำประมาณ 10 นาที นำมารอง แล้วต้มบนหม้ออังไอน้ำระเหยให้ได้สารสกัดเข้มข้น นำมาทดสอบหากรดเบื้องต้นโดยเทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ โดยใช้หลอดคาปิลลารีจุ่มสารสกัดเข้มข้นแล้วนำไปจุดลงบนกระดาษโครมาโตกราฟีขนาด 20 x 20 เซนติเมตร และจุดสารมาตรฐานกรดแอลฟาไฮดรอกซีทั้ง 5 ชนิด คือ กรดซิตริก, กรดไกลโคติก, กรดแลคติก, กรดมาลิก และกรดทาร์ทาริก ลงบนกระดาษแถวเดียวกัน แล้วเขี่ยกระดาษให้ติดกันเป็นทรงกระบอกนำไปแช่ลงในถังที่บรรจุด้วยน้ำยาชะ โดยน้ำยาชะที่ใช้ทดสอบมี 2 ชนิดคือ

1) เอ็น-บิวทานอล, กรดอะซิติก และน้ำ ในอัตราส่วน 4 : 1 : 1

2) เอ็น-โพรพานอล และแอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ ในอัตราส่วน 6:4

ตั้งทิ้งไว้จนกระทั่งน้ำยาชะเคลื่อนที่ขึ้นข้างบนได้ระยะทาง 15 เซนติเมตรที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำแผ่นโครมาโตแกรมที่ได้ขึ้นมามาตั้งทิ้งไว้ประมาณ 24 ชั่วโมงให้กรดอะซิติกระเหยให้หมดเพื่อไม่ให้มารบกวนการทดสอบ นำแผ่นโครมาโตแกรมมาพ่นด้วยน้ำยาทดสอบโบรมอครีซอลกรีน ทำการวัดและเปรียบเทียบค่า Rf ของสารสกัดและกรดมาตรฐานทั้ง 5 ชนิด

3. การสกัดพืชตัวอย่าง

นำใบแห้งพืชตัวอย่างที่บดละเอียดแล้วมาทำการสกัดโดยใช้อุปกรณ์สกัดแบบรีฟลักซ์ ทำการสกัดที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ใช้เมทานอลเป็นตัวทำละลาย สกัดทั้งหมดจำนวน 3 ครั้ง ใช้เวลาสกัดนานครั้งละ 8 ชั่วโมง นำสารสกัดเมทานอลที่ได้จากการสกัดทั้ง 3 ครั้งรวมกันแล้ว กรองเอาตะกอนออก จากนั้นนำไประเหยให้เข้มข้น โดยเครื่องระเหยแห้งภายใต้ความดันต่ำ นำสารสกัดเมทานอลเข้มข้นที่ได้มาต้มกับน้ำกลั่นบนหม้ออังไอน้ำ นำสารสกัดน้ำที่ได้ไปชะผ่านคอลัมน์ที่บรรจุด้วยไดโอไอโนเรซิน เอชพี-20 แล้วนำไประเหยแห้งบนหม้ออังไอน้ำจนได้สารสกัดที่เข้มข้น

4. การแยกกรดแอลฟาไฮดรอกซีโดยเทคนิคโครมาโตกราฟี

นำสารสกัดเข้มข้นที่ได้มาแยกกรดแอลฟาไฮดรอกซีโดยเทคนิคโครมาโตกราฟีคอลัมน์ โดยเทลงในคอลัมน์ที่บรรจุด้วยซิลิกาเจล แล้วใช้ตัวทำละลายผสมคลอโรฟอร์มและเมทานอลเป็นน้ำยาชะ โดยเริ่มจากคลอโรฟอร์มต่อเมทานอล อัตราส่วน 9 : 1 เก็บน้ำยาที่ชะออกมาลงในหลอดทดลอง ครั้งละ 20 ซีซี แล้วใช้กระดาษ โปรมโครีซอลกรีนเป็นตัวทดสอบว่ามีกรดอยู่หรือไม่ โดยจุ่มลงในหลอดทดลองทุกหลอด ถ้ามีกรดอยู่กระดาษจะเปลี่ยนจากสีน้ำเงินเป็นเหลือง แล้วค่อยเปลี่ยนอัตราส่วนน้ำยาชะไปเรื่อยๆ โดยเพิ่มอัตราส่วนเมทานอลครั้งละ 0.5 จนกว่าจะแน่ใจว่าชะกรดออกมาจากคอลัมน์หมดแล้ว จากนั้นเทน้ำยาที่ชะได้ในหลอดที่พบกรดรวมกัน นำมาตั้งทิ้งไว้ให้ตกผลึก หากยังไม่ตกผลึกได้สารที่บริสุทธิ์ ก็นำไปทำการแยกต่อโดยเทคนิคโครมาโตกราฟีคอลัมน์ โดยใช้คอลัมน์ที่มีขนาดเล็กลงจนกว่าจะได้สารที่บริสุทธิ์

5. การพิสูจน์เอกลักษณ์กรดแอลฟาไฮดรอกซีที่แยกได้

5.1 การพิสูจน์เอกลักษณ์โดยเทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ

ก. เทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ 1 มิติ ในน้ำยาชะที่มีความเป็นกรด

นำผลึกของกรดที่แยกได้แบ่งมาเล็กน้อยละลายในน้ำ ใช้หลอดคาปิลลารีจุดลงบนแผ่นกระดาษโครมาโตกราฟี และจุดสารมาตรฐานกรดแอลฟาไฮดรอกซีทั้ง 5 ชนิด ลงบนกระดาษแถวเดียวกัน แล้วเย็บกระดาษให้ติดกันเป็นทรงกระบอก นำไปแช่ลงในถังแช่ที่บรรจุด้วยน้ำยาชะที่อุณหภูมิของเอ็น-บิวทานอล, กรดอะซิติก และน้ำในอัตราส่วน 4 : 1 : 1 ตั้งทิ้งไว้จนกระทั่งน้ำยาชะเคลื่อนที่ขึ้นข้างบนได้ระยะทาง 15 เซนติเมตรที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำแผ่นโครมาโตแกรมที่ได้ขึ้นมาตั้งทิ้งไว้ประมาณ 24 ชั่วโมง นำแผ่นโครมาโตแกรมมาพ่นด้วยน้ำยาทดสอบ โปรมโครีซอลกรีน ทำการวัดและเปรียบเทียบค่า Rf ของสารสกัดและกรดมาตรฐานทั้ง 5 ชนิด

ข. เทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ 1 มิติ ในน้ำยาเซที่มีความเป็นด่าง

วิธีทดลองเหมือนข้อ 5.1.ก เพียงแต่เป็นส่วนผสมน้ำยาเซเป็น เอ็น-โปรปานอล และ แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ ในอัตราส่วน 6:4

ค. เทคนิคโครมาโตกราฟีกระดาษ 2 มิติ

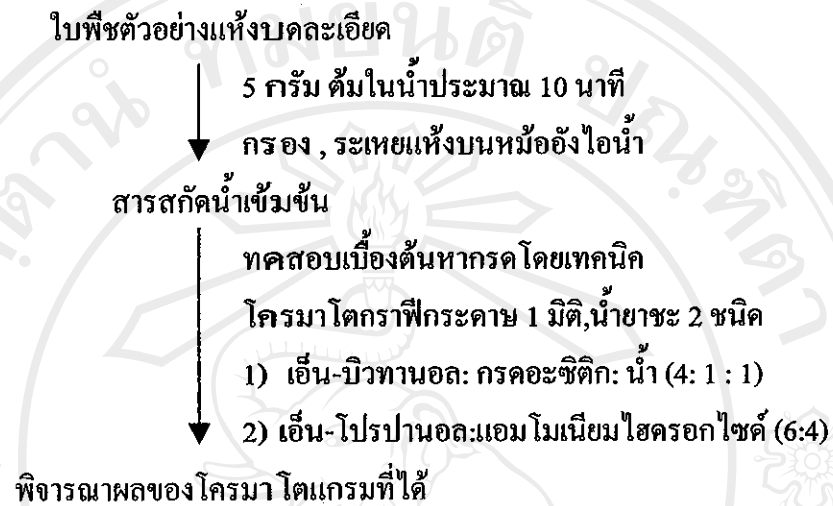
นำผลึกของกรดที่แยกได้แบ่งมาเล็กน้อยละลายในน้ำ ใช้หลอดคาปิลลารีจุดลงบนแผ่นกระดาษโครมาโตกราฟี และจุดสารมาตรฐานกรดแอลฟาไฮดรอกซีชนิดที่สงสัยว่าเป็นตัวเดียวกันลงตรงตำแหน่งเดียวกัน นำไปแช่ลงในถังแช่ที่บรรจุด้วยน้ำยาเซที่อุณหภูมิของเอ็น-โปรปานอล, กรดอะซิติก และน้ำในอัตราส่วน 4 : 1 : 1 ตั้งทิ้งไว้จนกระทั่งน้ำยาเซเคลื่อนที่ขึ้นข้างบนได้ระยะทาง 10 เซนติเมตรที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำแผ่นโครมาโตแกรมที่ได้ขึ้นมามาตั้งทิ้งไว้ประมาณ 24 ชั่วโมง จากนั้นนำแผ่นกระดาษมากลับทิส 90 องศาแช่ลงในถังแช่ที่บรรจุด้วยน้ำยาเซที่อุณหภูมิของ เอ็น-เอ็น-โปรปานอล และแอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ ในอัตราส่วน 6:4 ตั้งทิ้งไว้จนกระทั่งน้ำยาเซเคลื่อนที่ขึ้นข้างบนได้ระยะทาง 10 เซนติเมตร จากนั้นจึงนำแผ่นโครมาโตแกรมที่ได้ขึ้นมามาตั้งทิ้งไว้ประมาณ 24 ชั่วโมง แล้วนำแผ่นโครมาโตแกรมมาพ่นด้วยน้ำยาทดสอบโบรโมครีซอลกรีน หากปรากฏจุดสีเหลืองบนแผ่นโครมาโตแกรมเพียงจุดเดียวแสดงว่ากรดแอลฟาไฮดรอกซีที่แยกได้กับสารมาตรฐานกรดเป็นสารชนิดเดียวกัน

5.2 การพิสูจน์เอกลักษณ์โดยเทคนิคการดูดกลืนรังสีอินฟราเรด

โดยวัดค่าการดูดกลืนรังสีอินฟราเรด เปรียบเทียบกับกรดมาตรฐานทั้ง 5 ชนิด

รูป 7 แสดงแผนภาพขั้นตอนการทดลอง

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบเบื้องต้นหากรดแอลฟาไฮดรอกซีในพืชตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 การสกัดและการแยกกรดแอลฟาไฮดรอกซีโดยเทคนิคโครมาโตกราฟี

ใบพืชตัวอย่างแห้งบดละเอียด

↓
วิธีรีฟลักซ์เมทานอลเป็นตัวทำละลาย
อุณหภูมิ 50 °c 3 ครั้งๆละ 8 ชั่วโมง
↓
กรองเอาตะกอนออก

สารสกัดเมทานอล

↓
ระเหยให้เข้มข้นโดยเครื่องระเหยแห้ง
ภายใต้ความดันต่ำ

สารสกัดเมทานอลเข้มข้น

↓
ต้มกับน้ำบนหม้ออังไอน้ำ

สารสกัดน้ำ

↓
คอลัมน์เรซินไดไอโอน-เอชพี 20

↓
ระเหยแห้งบนหม้ออังไอน้ำ

สารสกัดน้ำเข้มข้น

↓
คอลัมน์ที่บรรจุด้วยซิลิกาเจล
น้ำยาจะเป็นตัวทำละลายผสมของ
คลอโรฟอร์มกับเมทานอลในอัตราส่วนต่างๆ
ทดสอบแต่ละfractionที่เก็บได้ว่ามีกรดหรือไม่
โดยใช้กระดาษทดสอบโบรโมครีซอลกรีน
↓
เก็บรวบรวมfraction ที่มีกรดอยู่มาตกผลึก

กรดแอลฟาไฮดรอกซีที่แยกได้

ขั้นตอนที่ 3 การพิสูจน์เอกลักษณ์กรดแอลฟาไฮดรอกซีที่แยกได้

กรดแอลฟาไฮดรอกซีที่แยกได้

พิสูจน์เอกลักษณ์โดยเทคนิค

- โครมาโตกราฟีกระดาษ 1 มิติ และ 2 มิติ
- การดูดกลืนรังสีอินฟราเรด

พิจารณาผลของโครมาโตแกรมและอินฟราเรดสเปกตรัมที่ได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved